

[Dohrmann]

meren i Grønland, 2 repræsentanter for de største partier i Grønland og 2 medlemmer udpeget af regeringen.

Så siger hr. Bakholt, den socialdemokratiske ordfører, at fremskridtspartiets forslag er overflødigt. Ja vel, det er der noget der kan tyde på i dag, men jeg kan fortælle hr. Bakholt og andre, som ikke er klar over det, at da vi indleverede vores forslag i sidste uge, var der ikke én – i hvert fald ikke af dem, jeg har snakket med – som havde hørt om, at regeringen kom med et forslag, men i løbet af weekenden har regeringen barslet med et forslag. Så om ikke andet, så har fremskridtspartiets forslag i hvert fald bevirket, at regeringen har fået umådelig travlt, og man kan takke vores forslag for, at regeringen nu agter at foretage sig noget i denne anledning. Vi er 100 pct. enige i, at indgrebet skal ske hurtigst muligt, og jeg må da kritisere regeringen for, at der er gået over 4 måneder, hvor denne konflikt har fået lov til bare at fortsætte.

I august måned stillede jeg ministeren det spørgsmål, om ikke hun ville foretage sig et eller andet, fordi både de rejsende, hotellerne i Grønland og de skolebørn, der skulle på uddannelse i Danmark o. lign., var generet voldsomt af denne konflikt. Ministeren svarede dengang, at det agtede hun ikke, og hun henviste til de frie forhandlinger og hist op og her ned, altså den sædvanlige snak, vi plejer at høre. Nu er det sket, men vi må se i øjnene, at denne konflikt har kostet millioner af kroner.

Mange af de bygder, man har talt om i dag, og som ligger i nogle barske områder, mangler vel deres vinterforsyninger, idet de nødvendige varer ikke kan nå frem, før fjordene fryser til, og derfor synes jeg, regeringen har været alt for langsom i denne sag.

Ministeren bebudede jo allerede i sit første indlæg, at hun ville komme op i anden omgang, og jeg vil godt røre lidt ved de 5,5 pct., som regeringen nu foreslår. Er det ikke således, at det faktisk var det første tilbud, man gav telegrafisterne, således at alle de millioner af kroner, det har kostet, at strejken har fået lov til at løbe i over 4 måneder, faktisk er spildt?

Jeg er enig i de betragtninger, hr. Preben Lange kom med om, at udsendte danskere ikke kan forlange at have danske forhold i Grønland. Hvis man rejser til Grønland, må

man altså være indstillet på, at såvel lønforholdene som forholdene i det hele taget ikke er som i Danmark, og derfor må de folk, der søger den slags steder hen, have den indstilling, at de vil leve under de eksisterende forhold.

Jeg vil også gerne have opklaret, hvor meget telegrafisterne får i skjult løntillæg. Vi ved, at de har en årlig ferierejse. Vi ved, at de får tilskud til deres boligudgifter, og det har de også fået under konflikten. Vi ved også, at skatten er lavere deroppe. Derfor mener jeg, at den henvendelse, vi har fået fra telegrafistforeningen, er meget skæv, når man sammenligner med danske forhold.

Men kort og godt vil jeg sige, at jeg mener, vores forslag er bedre end regeringens, fordi de to største partier i Grønland får lov til at udpege nogle medlemmer til en voldsgiftsret. Det er rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, at det også har noget med fødestedskriteriet at gøre, og det mener jeg trods alt man er bedre til at løse fra Grønlands side, end man er herfra. Jeg kan imidlertid forstå af de udtalelser, der er faldet, at vores forslag ikke kan opnå et flertal her i tinget, og så tror jeg da nok, at jeg allerede på nuværende tidspunkt kan sige, at i mangel af bedre vil vi sikkert også støtte regeringens forslag, således at forholdene kan blive normale igen i Grønland.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det undrede mig uægtelig meget at høre hr. Preben Lange tale så varmt for, at man skulle gribe ind i konflikten i Grønland. Hr. Preben Lange har jo ikke den samme indstilling, når det drejer sig om konflikter i denne ende af riget. Da er det sådan, at hr. Preben Lange sammen med SF altid stemmer imod indgreb i arbejdskonflikter, og derfor forstår jeg, at hr. Preben Lange og SF i denne sag er inde i nogle alvorlige vanskeligheder, sådan som jeg også altid selv personlig er det, fordi jeg ikke mener, at man bør gribe ind i arbejdskonflikter, selv ikke når det er vejrguernerne, man må appellere til, som i dette tilfælde. Derfor synes jeg, at hr. Preben Lange skulle komme herop og give en forklaring på, hvordan man kan have forskellige standpunkter, alt efter om det drejer sig om indgreb i Grønland eller det drejer sig om indgreb i denne ende af riget. Man skal være